

16.03.2017

To: Mr. Mikheil Janelidze
Foreign Minister of Georgia

Georgia's support for the Resolution on Iran at the 34th session of the UN Human Rights Council

Mr. Minister,

We, the undersigned members of Human Rights House Tbilisi, write to ask you to support the resolution on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran at the 34th session of the United Nations Human Rights Council. We believe this resolution, which continues the mandate of the UN Special Rapporteur on human rights in Iran, is a significant tool for the protection of human rights defenders in the country and the promotion of human rights overall.

During the opening of the 34th session, you addressed the Council by saying, “Without close cooperation with all stakeholders, it is impossible to secure the sustainable development of the country, based upon the democratic values, rule of law and human rights.” You stressed that civil society plays a valuable role at the Council and human rights promotion globally. You spoke about how Georgian civil society is instrumental in “all major reform processes” and as part of the country’s Universal Periodic Review and treaty body reviews. We share and appreciate these views.

Unfortunately, Iranian human rights defenders and civil society are not given the same opportunity to play these roles in their country today. Human rights defenders in Iran face harassment, the closure of their organizations, and long prison terms. In 2016, at least 500 prisoners of conscience were detained in Iran, including at least 22 that are considered human rights defenders. For example, in September 2016, Tehran's Revolutionary Court upheld a 16-year prison sentence against Narges Mohammadi, Deputy Head of the Centre for Defenders Human Rights, for her advocacy work. Her offenses included simply establishing the campaign for the “Step by Step End to the Death Penalty.” In 2012, a leading human rights lawyer, Abdolfattah Soltani, was arrested on 10 September 2011.

Iranian human rights defenders are even at risk when they come to Georgia to attend conferences and workshops. On 26 November 2016, intelligence forces allegedly arrested women’s rights advocate, Alieh Motlabzadeh, for attending a workshop on women’s rights in Georgia. As of February 2017, she has been released on bail and is awaiting further court proceedings. Motlabzadeh is one of at least 20 women’s rights defenders that were interrogated by authorities for participation in the workshop in Georgia.

Mr. Minister,

During the opening session of the human rights council, you expressed your concern when international monitoring is unable to do their work and said “Constant violations of human rights remind us of the existing “black holes” and the urgent necessity of resolute actions, especially from the UN Human Rights

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის შესახებ

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის წევრი ორგანიზაციები არიან: ადამიანის უფლებათა ცენტრი; ადამიანის უფლებებისა და კონფლიქტების კვლევის ცენტრი - კაკასია; კავშირი საფარი; კონსტიტუციის 42-ე მუხლი; მედიის ინსტიტუტი; წამების მსხვერპლთა ფსიქოსოციალური და სამედიცინო რეაბილიტაციის საქართველოს ცენტრი (GCRT).

Council.”

In the case of Iran, authorities have not allowed any Special Procedures into the country for over a decade. Since 2005, at least seven rapporteurs have visitation requests unanswered. In 2011, the Council created the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran precisely because there was an urgent need to have a mechanism that could monitor grave abuses in the country, despite the government’s non-cooperation.

Georgia has the honor of being a member of the Human Rights Council, which means it is among the family of nations that have entrusted in us a duty to promote and protect human rights worldwide. We believe one of the best way for Georgia to protect Iranian human rights defenders is to ensure the country does not fall into a “black hole” and to support the mandate of the Special Rapporteur on situation of human rights in the Islamic Republic of Iran.

Yours sincerely,

Human Rights House Tbilisi (on behalf of the following NGOs):

- Article 42 of the Constitution
- Caucasian Centre for Human Rights and Conflict Studies
- Georgian Centre for Psychosocial and Medical Rehabilitation of Torture Victims
- Human Rights Centre
- Media Institute
- Union Sapari – Women’s rights organization

ბ-ნ მიხეილ ჯანელიძეს,
საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრს

საქართველოს მიერ ირანის შესახებ რეზოლუციის მხარდაჭერა გაერო-ს ადამიანის უფლებათა საბჭოს 34-ე სესიაზე

ბატონო მინისტრო,

ჩვენ, ქვემოთ ხელმომწერი „თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლი“-ს წევრი-ორგანიზაციები, მოგმართავთ მხარი დაუჭიროთ ირანის ისლამურ რესპუბლიკაში ადამიანის უფლებების მდგომარეობის შესახებ რეზოლუციას გაეროს ადამიანის უფლებათა საბჭოს 34-ე სესიაზე. ჩვენ გვჯერა, რომ რეზოლუციის მიღება, რომლის საფუძველზეც ირანში გაეროს

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის შესახებ

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის წევრი ორგანიზაციები არიან: ადამიანის უფლებათა ცენტრი; ადამიანის უფლებებისა და კონფლიქტების კვლევის ცენტრი - კაკასია; კავშირი საგარი; კონსტიტუციის 42-ე მუხლი; მედიის ინსტიტუტი; წამების მსხვერპლთა ფსიქოსოციალური და სამედიცინო რეაბილიტაციის საქართველოს ცენტრი (GCRT).

ადამიანის უფლებების სპეციალური მომხსენებლის მანდატი გაგრძელდება, მნიშვნელოვანი ინსტრუმენტია ქვეყანაში უფლებადამცველების დაცვისა და ადამიანის უფლებების მონიტორინგის ხელშეწყობისთვის.

34-ე სხდომის მისასალმებელი ცერემონიის დროს თქვენ მიმართეთ საბჭოს და განაცხადეთ, რომ „ყველა დაინტერესებული მხარის მჭიდრო თანამშრომლობის გარეშე შეუძლებელია ქვეყანაში მდგრადი განვითარების მიღწევა, რომელიც დაფუძნებულია დემოკრატიულ ღირებულებებზე, კანონის უზენაესობასა და ადამიანის უფლებებზე.“ თქვენ ხაზი გაუსვით იმას, რომ სამოქალაქო საზოგადოება ასრულებს განსაკუთრებულ როლს საბჭოს მუშაობაში და გლობალურად ადამიანის უფლებების ხელშეწყობის მიმართულებით. თქვენ ისაუბრეთ, რომ საქართველოს სამოქალაქო საზოგადოება არის ჩართული „ყველა ძირითადი რეფორმის პროცესში“ როგორც წამყვანი ძალა, ქვეყნის უნივერსალური პერიოდული მიმოხილვის მონაწილე და ხელშეკრულებების მეთვალყურე. ჩვენ ვიზიარებთ და ვაფასებთ ამ შეფასებებს.

სამწუხაროდ, ირანელი უფლებადამცველები და სამოქალაქო საზოგადოება ვერ სარგებლობს იგივე შესაძლებლობით და ვერ ასრულებს მსგავს როლს მათი ქვეყნის მშენებლობაში. ირანელ უფლებადამცველებს თავს ესხმიან, მათი ორგანიზაციები იხურება და ემუქრებათ მრავალწლიანი პატიმრობა. 2016 წელს, ირანში სულ მცირე 500 სინდისის პატიმარი აღმოჩნდა გისოსებს მიღმა, მათ შორის 22 უფლებადამცველია. მაგალითად, 2016 წლის სექტემბერში, თეირანის რევოლუციურმა სასამართლომ ძალაში დატოვა ნაგრეს მოჰამედის წინააღმდეგ 16-წლიანი პატიმრობის განაჩენი; ქ-ნი ნაგრეს მოჰამედი, უფლებადამცველთა ცენტრის დირექტორის მოადგილე, გასამართლდა მისი უფლებადაცვითი საქმიანობის გამო. მას ბრალად ედებოდა კამპანიის - „ნაბიჯ-ნაბიჯ ბოლო მოვუღოთ სიკვდილით დასჯას“ - დაწყება. 2011 წლის 10 სექტემბერს დააკავეს წამყვანი უფლებადამცველი ადვოკატი აბდოლფატა სოლთანი.

ირანელ უფლებადამცველებს საფრთხე ემუქრებათ საქართველოში ჩამოსვლის დროსაც, როდესაც ისინი ესწრებიან კონფერენციებს და სამუშაო შეხვედრებს. 2016 წლის 26 ნოემბერს, კონტრ-დაზვერვის სამსახურმა დააკავა ქალთა უფლებების დამცველი ალიე მოტლაბზადე, რომელიც საქართველოში ქალების უფლებების თემაზე გამართულ სამუშაო შეხვედრას ესწრებოდა. 2017 წლის თებერვალში ის გირაოს საფუძველზე გათავისუფლდა და ელოდება სასამართლო განაჩენს. მოტლაბზადე ქალების 20 უფლებადამცველთა შორის ერთ-ერთია, რომელიც დაიკითხა საქართველოში გამართულ სამუშაო შეხვედრაში მონაწილეობის გამო.

ბატონო მინისტრო,

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის შესახებ

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის წევრი ორგანიზაციები არიან: ადამიანის უფლებათა ცენტრი; ადამიანის უფლებებისა და კონფლიქტების კვლევის ცენტრი - კაკასია; კავშირი საფარი; კონსტიტუციის 42-ე მუხლი; მედიის ინსტიტუტი; წამების მსხვერპლთა ფსიქოსოციალური და სამედიცინო რეაბილიტაციის საქართველოს ცენტრი (GCRT).

გაერო-ს ადამიანის უფლებათა საბჭოს მისასაღმებელ სესიაზე თქვენ გამოხატეთ შემფოთება, რომ საერთაშორისო მონიტორინგის ჯგუფი სათანადოდ ვერ ახორციელებს საკუთარ მანდატს და განაცხადეთ, რომ „ადამიანის უფლებების მუდმივი დარღვევის ფაქტები გვახსენებს ე.წ. „შავი ხვრელების“ არსებობას და აუცილებელია საგანგებო ზომების მიღება, განსაკუთრებით გაერო-ს ადამიანის უფლებათა საბჭოს მხრიდან.“ ირანის შემთხვევაში, ხელისუფლებას არასდროს დაუშვია სპეციალური პროცედურები. 2005 წლიდან, სულ მცირე შვიდმა მომხსენებელმა ითხოვა ირანში ვიზიტი მაგრამ დასტური ვერ მიიღო. 2011 წელს, საბჭომ შექმნა სპეციალური მომხსენებლის ინსტიტუტი ირანის ისლამური ქვეყნისთვის იმის გამო, რომ არსებობდა განსაკუთრებული აუცილებლობა, რათა შექმნილიყო ისეთი მექანიზმი, რომელიც მონიტორინგს გაუწევდა ქვეყანაში მძიმე დანაშაულებს, მიუხედავად ხელისუფლების მხრიდან თანამშრომლობის არ-ქონისა.

საქართველო გაერო-ს ადამიანის უფლებათა საბჭოს წევრია, რაც ნიშნავს იმას, რომ ის წევრია იმ ოჯახისა, რომელმაც აიღო ვალდებულება დაიცვას და ხელი შეუწყოს მსოფლიოში ადამიანის უფლებების დაცვას. ჩვენ გვჯერა, რომ საქართველოს მიერ გაერო-ს სპეციალური მომხსენებლის მანდატის მხარდაჭერა, რომელიც ირანში ადამიანის უფლებების მდგომარეობის მონიტორინგს განახორციელებს, ხელს შეუწყობს ირანელი უფლებადამცველების დაცვას, რათა ქვეყანა არ აღმოჩნდეს ე.წ. „შავი ხვრელების“ რიცხვში.

პატივისცემით,

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლი (წევრი ორგანიზაციების სახელით)

- ადამიანის უფლებათა ცენტრი
- ადამიანის უფლებებისა და კონფლიქტების კვლევის ცენტრი - კავკასია
- კავშირი საფარი - ქალთა უფლებების დაცვის ორგანიზაცია
- კონსტიტუციის 42-ე მუხლი
- მედიის ინსტიტუტი
- საქართველოს წამების მსხვერპლთა ფსიქო-სოციალური და სამედიცინო რეაბილიტაციის ცენტრი

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის შესახებ

თბილისის ადამიანის უფლებათა სახლის წევრი ორგანიზაციები არიან: ადამიანის უფლებათა ცენტრი; ადამიანის უფლებებისა და კონფლიქტების კვლევის ცენტრი - კავკასია; კავშირი საფარი; კონსტიტუციის 42-ე მუხლი; მედიის ინსტიტუტი; წამების მსხვერპლთა ფსიქოსოციალური და სამედიცინო რეაბილიტაციის საქართველოს ცენტრი (GCRT).

